

I modsætning til hvad der gælder for familier med børn, må man her, hvor det oftest drejer sig om enlige personer og barnløse ægtepar, lægge vægt på, at de pågældende får bolig i de små lejligheder. For aldersrentemodtagere med bolig i godkendte aldersrentemodtagerboliger stilles som almindelig regel kun eet værelse til rådighed for hver rentemodtager, således at enlige rentemodtagere henvises til 1-værelses lejligheder og ægtepar til 2-værelses lejligheder. Da udbudet af 1-værelses lejligheder i det almindelige byggeri imidlertid er meget begrænset, har man ikke ment at kunne gøre enlige personers adgang til at opnå tilskud efter nærværende bestemmelser betinget af bolig i lejligheder af denne størrelse. Det fastsættes derfor, at nedsættelsen for enlige personers og for barnløse ægtepars vedkommende er betinget af, at lejlighederne højst rummer 1 værelse for hver tilskudsberettiget person og for dennes ægtefælle, dog at lejligheden altid kan indeholde 2 værelser. Kravet om en maksimumsstørrelse for lejlighederne gælder dog ikke udenfor bymæssige bebyggelser med over 1 000 indbyggere, hvor den ville være urimelig på grund af det mindre udbud af lejligheder, ligesom den ikke gælder, efter at den ene af to eller flere nedsættelsesberettigede boende i samme lejlighed er afgået ved døden. Reglen skulle iøvrigt give en mulighed for bedre udnyttelse af boligmassen, derigennem at de enlige personer og barnløse ægtepar, der bor i større lejligheder, søger hen til de små lejligheder, således at de større lejligheder kan udnyttes af familier med børn.

I de tilfælde, hvor de tilskudsberettigede efter disse bestemmelser har børn, gælder begrænsningen til 1- og 2-værelses lejligheder naturligvis ikke.

De heromhandlede begunstigelser omfatter ikke personer med bolig i egen ejendom. Ofte ville disse ikke være vanskeligt stillede, eller deres bolig ville ikke opfylde maksimumskravene til størrelsen, eller de ville undertiden bo så billigt, at begunstigelserne af denne grund ville være udelukket.

Bestemmelsen i stk. 5 om familier, der opfylder betingelserne for huslejenedsættelse både efter de heromhandlede regler og efter reglerne om huslejenedsættelse for familier med børn, vil naturligvis navnlig være af betydning for invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge.

Ved afgørelsen af, hvilken af de to støtteformer, der giver det gunstigste resultat for familien, må henses til, at rentetillægget efter folkeforsikringslovens § 40, stk. 9, således som denne er foreslået æn-

dret i et andet samtidig fremsat lovforslag, nedsættes for rentemodtagere, der opnår huslejenedsættelse efter de for rentemodtagere gældende regler.

Bestemmelsen i stk. 6 hjemler tilsvarende anvendelse indenfor det heromhandlede område af forskellige af de regler, der gælder for familier med børn, nemlig: tidspunktet for huslejenedsættelsens ophør, nedsættelsens fritagelse for indkomstskat, forbud mod fremleje eller fremlån, kommunernes mellemværende, hvor det er en anden kommune end boligbyggerkommunen, der har opført eller ydet garanti for vedkommende bolig, og kommunens betaling af boligandele.

Bestemmelsen i stk. 8 muliggør det for ministeren for byggeri og boligvæsen ved lovgivningen til det sociale byggeri at drage omsorg for, at en passende del af lejlighederne indrettes for de heromhandlede nedsættelsesberettigede personer i de kommuner, hvor der skønnes at være behov for det, og bestemmelsen i stk. 9 tilsigter at sikre, at de egnede lejligheder i det sociale byggeri — uanset om det er opført i henhold til den nugældende eller tidligere gældende lovgivning — ved ledighed fortrinsvis forbeholdes de nedsættelsesberettigede.

ad § 36 h.

Der henvises til det i de almindelige bemærkninger under afsnit 1 anførte.

ad § 8.

Ændringen af lånegrænserne skyldes som anført i indledningen, at det på grund af det høje byggeomkostningsniveau findes rimeligt at forbedre finansieringsforholdene for det i lovens kapitel VI omhandlede byggeri for mindrebedemlede (parcel- og rækkehusbyggeri til brug for ejeren).

ad § 9.

Familier med 3 eller flere børn vil uanset det foreslåede bortfald af statslånsydelsen opnå større begunstigelse i forhold til huslejen i udlejningsbyggeri end i de heromhandlede huse.

ad § 10.

De lempelser, der i medfør af boligstøttelovens kapitel VIII gives til parcelhusbyggeri efter dette kapitel, forbliver efter ministeriets praksis i kraft uanset ejerskifte. Man har fundet det rimeligt, at dette